

Torna a casa, Adam

Però n'hi va haver més. Veïns de Roses havien vist que el grup, en principi format per cinc joves, es reunia amb uns altres quants pels voltants i que, junts, compartien les motos. L'empresa Hype Jetski, que les llogava, tenia un llarg historial de queixes dels usuaris a les xarxes sobre el seu estat. L'empresa, a més, no tenia les revisions en regla. Els joves, tots ells menors d'edat, havien pogut llogar les motos sense el permís dels seus pares. Els empleats van sortir a buscar l'Adam, però no en van comunicar la desaparició fins més de dues hores després de l'hora en què havien de retornar els vehicles. No parla també tot plegat del poc control que existeix sobre aquest tipus d'empreses? Allà hi són avui les motos, al mateix port que l'empresa compartia amb dos locals més, precintades, testimonis muts de la tragèdia. Una tragèdia que ja ha superat la barrera dels 100 dies sense notícies de l'Adam. L'Adam anava a l'institut Cap Norfeu, era del Barça, ajudava la seva família i no es ficava en embolics. El futur? Encara hi havia temps per pensar què volia fer amb la seva vida. A l'Adam li encantava Lamine Yamal, especialment perquè, com ell, era descendent de pares immigrants, segons em va comentar un dels seus amics. Cal esmentar totes aquelles persones que van oferir la seva ajuda a la família, desesperada. Com també cal esmentar tots aquells descerebrats que criticaven el seu origen amb comentaris tan menyspreables que no s'han de reproduir. No, l'Adam no comptava amb vuit cognoms catalans. Importa la raça o l'origen en la desaparició d'un adolescent? I sobre la història, el silenci dels seus amics, que callen. La Guàrdia Civil va trobar contradiccions en els seus relats. Què va passar realment entre ells? Si els nois van sortir amb armilles salvavides, com pot ser que el seu cos no aparegui? El missatge de la seva família continua sent el mateix: «Torna a casa, Adam».

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/09/19/torna-casa-adam-134467345.html>